

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw - Bilang Isa

Pagsusubok sa Kasalukuyang Katotohanan

Jeff Pippenger

2025-12-02

May ilang bagay sa Kasulatan na mahirap maunawaan, at na, ayon sa wika ni Pedro, ang mga hindi nakapag-aral at hindi matatag ay binabaluktot ang mga ito tungo sa kanilang sariling kapahamakan. Maaaring sa buhay na ito ay hindi natin magagawang ipaliwanag ang kahulugan ng bawat talata ng Kasulatan; ngunit walang mahahalagang punto ng praktikal na katotohanan na malalambungan ng hiwaga. Kapag dumating, sa pamamatnubay ng Diyos, ang panahon na susubukin ang sanlibutan sa katotohanan para sa panahong yaon, ang mga pag-iisip ay pasisiglahin ng Kaniyang Espiritu upang saliksikin ang Kasulatan, maging sa pamamagitan ng pag-aayuno at panalangin, hanggang sa, kawing pagkatapos ng kawing, ay masiyasat at mapag-ugnay sa isang sakdal na tanikala. Bawat katunayang tuwirang may kinalaman sa kaligtasan ng mga kaluluwa ay gagawing napakaliwanag na wala nang sinumang kailangang magkamali o lumakad sa kadiliman.

Samantalang sinusundan natin ang pagkakasunod-sunod ng propesiya, ang nahayag na katotohanan para sa ating kapanahunan ay malinaw na nakita at naipaliwanag. Tayo ay may pananagutan sa mga pribilehiyong ating tinatamasa at sa liwanag na tumutanglaw sa ating landas. Ang mga nabuhay sa mga nagdaang salinlahi ay may pananagutan sa liwanag na pinahintulatang tumanglaw sa kanila. Ang kanilang mga isipan ay hinamon hinggil sa iba't ibang punto ng Kasulatan na naging pagsubok sa kanila. Ngunit hindi nila naunawaan ang mga katotohanang ating nauunawaan. Hindi sila nananagot sa liwanag na wala sa kanila. Taglay nila ang Bibliya, gaya ng taglay natin; ngunit ang panahon ng paglalantad ng tanging katotohanan na may kaugnayan sa mga pangwakas na tagpo ng kasaysayan ng daigdig na ito ay nasa mga huling salinlahing mabubuhay sa ibabaw ng lupa.

Ang mga natatanging katotohanan ay iniangkop sa kalagayan ng bawat salinlahi habang ang mga ito ay umiral. Ang kasalukuyang katotohanan, na isang pagsubok sa mga tao ng salinlahing ito, ay hindi naging pagsubok sa mga tao ng mga salinlahing malaon nang nakalipas. Kung ang liwanag na ngayo'y tumatanglaw sa atin hinggil sa Sabbath ng ikaapat na utos ay naipagkaloob sana sa mga salinlahi noong una, pinanagot sana sila ng Diyos sa liwanag na iyon. Testimonies, tomo 2, 692, 693.

Bago at Luma

Sa bawat kapanahunan ay may bagong pag-unlad ng katotohanan, isang mensahe ng Diyos sa mga tao ng salinlahing iyon. Ang mga dating katotohanan ay pawang mahalaga; ang bagong katotohanan ay hindi hiwalay sa luma, kundi isang pagbubunyag nito. Tanging sa pagkaunawa sa mga dating katotohanan natin mauunawaan ang bago. Nang ninais ni Cristo na buksan sa Kaniyang mga alagad ang katotohanan ng Kaniyang pagkabuhay na mag-uli, sinimulan Niya

“kay Moises at sa lahat ng mga propeta” at “ipinaliwanag Niya sa kanila sa lahat ng mga kasulatan ang mga bagay tungkol sa Kaniya.” Lucas 24:27. Ngunit ang liwanag na sumisinag sa sariwang pagbubunyag ng katotohanan ang siyang nagpaparangal sa luma. Ang tumatanggi o nagpapabaya sa bago ay hindi tunay na nagtataglay ng luma. Sa kaniya, nawawala ang buhay na kapangyarihan nito at nagiging isang walang-buhay na anyo lamang.

May mga nagsasabing sila’y sumasampalataya at nagtuturo ng mga katotohanan ng Lumang Tipan, ngunit itinatakwil nila ang Bagong Tipan. Sa pagtanggap nilang tanggapin ang mga turo ni Cristo, ipinakikita nilang hindi nila pinaniniwalaan ang sinalita ng mga patriarka at ng mga propeta. Sinabi ni Cristo, “Kung kayo’y sumampalataya kay Moises, sasampalataya rin sana kayo sa Akin; sapagkat sumulat siya tungkol sa Akin.” Juan 5:46. Kaya’t walang tunay na kapangyarihan ang kanilang pagtuturo, maging hinggil sa mismong Lumang Tipan.

Marami ang nag-aangking nananampalataya at nagtuturo ng ebanghelyo na nasa gayunding kamalian. Isinasantabi nila ang mga Kasulatan ng Lumang Tipan, na tungkol dito’y sinabi ni Cristo, “Ang mga ito ang nagsasaksi tungkol sa Akin.” Juan 5:39. Sa pagtanggap sa Luma, sa katunayan ay tinatanggihan din nila ang Bago; sapagkat kapwa ay mga bahagi ng isang kabuuang di-mapaghihiwalay. Walang sinumang makapaglalahad nang wasto ng kautusan ng Diyos na hiwalay sa ebanghelyo, o ng ebanghelyo na hiwalay sa kautusan. Ang kautusan ay ang ebanghelyo na isinakatawan, at ang ebanghelyo ay ang kautusan na nalalahad. Ang kautusan ang ugat, ang ebanghelyo ang mabangong bulaklak at bunga na ibinubunga nito.

Ang Lumang Tipan ay nagbibigay-liwanag sa Bagong Tipan, at ang Bagong Tipan naman sa Lumang Tipan. Ang bawat isa ay isang pahayag ng kaluwalhatian ng Diyos na sumasa kay Cristo. Kapwa naglalahad ng mga katotohanang patuloy na magbubunyag ng mga bagong lalim ng kahulugan sa taimtim na naghahanap. Christ's Object Lessons, 128.

Ang "kasalukuyang katotohanan" ay, ayon sa kahulugan, ang "ipinahayag na katotohanan" para sa isang tiyak na yugto ng panahon na "malinaw na nakikita at naipaliliwanag." Ang henerasyong nabubuhay sa panahong nahahayag ang "kasalukuyang katotohanan" ay may "pananagutan" na tanggapin ang katotohanang iyon o mamatay. Ang pinagsama-samang mga katotohanang bumubuo sa "kasalukuyang katotohanang panubok" para sa "henerasyong ito" ay kinakatawan sa "paglalahad ng mga natatanging" katotohanan "kaugnay sa mga pangwakas na tagpo ng kasaysayan ng daigdig na ito." Ang katotohanan, at samakatuwid ang "kasalukuyang katotohanan," ay inilalarawan sa pamamagitan ng tipolohiya ng Bagong Tipan kaugnay ng Lumang Tipan. Itinatag ang katotohanan sa pamamagitan ng dalawang saksi, at ang katotohanan ay may pasimula at wakas, may literal at espirituwal, may sinauna at makabago, may Alpha at Omega, may una at huli.

Ang Mileritang saligan ng mensahe ng unang anghel ang "luma" kaugnay ng mensahe ng ikatlong anghel na "kasalukuyang katotohanan." Yaong mga "tumatanggi sa Luma" ay "sa diwa'y itinatakwil ang Bago," sapagkat ang dalawa ay mga bahagi ng isang di-mapaghihiwalay na kabuuan.

Nakita ko ang pangangailangan na ang mga sugo, lalo na, ay magbantay at supilin ang lahat ng fanatismo saanman nila ito makitang umuusbong. Si Satanas ay sumusulong mula sa lahat ng panig, at maliban na lamang kung tayo’y magbantay laban sa kanya, at idilat ang ating mga

mata sa kanyang mga pakana at mga silo, at isuot ang buong baluti ng Diyos, tatama sa atin ang nagliliyab na mga palaso ng masama. Maraming mahalagang katotohanan ang nakapaloob sa Salita ng Diyos, ngunit ang 'kasalukuyang katotohanan' ang kinakailangan ng kawan ngayon. Nakita ko ang panganib kapag ang mga sugo ay lumilihis mula sa mga mahahalagang punto ng kasalukuyang katotohanan upang magtuon sa mga paksang hindi nakalaan upang pag-isahin ang kawan at pabanalin ang kaluluwa. Dito sasamantalain ni Satanas ang bawat maaaring pagkakataon upang pinsalain ang gawain.

Ngunit ang mga paksang gaya ng santuwaryo na kaugnay ng 2300 araw, ang mga utos ng Diyos, at ang pananampalataya ni Jesus, ay lubos na angkop upang ipaliwanag ang nakaraang kilusang Advent at ipakita kung ano ang ating kasalukuyang katayuan, patibayin ang pananampalataya ng mga nag-aalinlangan, at magbigay ng katiyakan sa maluwalhating hinaharap. Madalas kong nakita na ang mga ito ang mga pangunahing paksang dapat pagtuunan ng pansin ng mga mensahero. Early Writings, 63.

Ang "santuwaryo, kaugnay ng dalawang libo't tatlong daang araw, ng mga utos ng Diyos, at ng pananampalataya ni Jesus," ang susi sa pagpapaliwanag ng "nakaraang kilusang Adventista" ng mga Millerita at, sa gayon, sa "ganap" na pagpapaliwanag ng "kung ano ang ating kasalukuyang katayuan." Yaong mga "nagdududa" sa "nakaraang kilusang Adventista," ay "nagdududa" sa nagbibigay ng "katiyakan sa maluwalhating hinaharap." Ang nagbibigay ng katiyakan sa hinaharap ay ang nakaraan.

Ang aklat ni Joel ay isang mensahe ng kasalukuyang katotohanang mapagsubok. Pinagtitibay ito ng maraming saksi. Ang aklat ni Joel ay kinikilala bilang "kasalukuyang katotohanan" ng Espiritu ng Propesiya, na, ayon kay Juan sa aklat ng Apocalipsis, ay ang patotoo ni Jesus.

Ang Pahayag ni Jesucristo, na ibinigay sa kaniya ng Diyos upang ipakita sa kaniyang mga lingkod ang mga bagay na dapat mangyari sa di-magtatagal; at kaniyang ipinadala at ipinabatid ito sa pamamagitan ng kaniyang anghel sa kaniyang lingkod na si Juan: na siyang nagpatotoo sa salita ng Diyos, at sa patotoo ni Jesucristo, at sa lahat ng mga bagay na kaniyang nakita. Pahayag 1:1, 2.

Ang "patotoo" ni Juan (na kanyang "pinatotohanan"), ay inilarawan sa tatlong bahagi. Itinala niya ang "Salita ng Diyos," ang "patotoo ni Jesus" at ang "mga bagay na nakita niya." Sa unang dalawang talata ng Pahayag, si Juan ay kumakatawan sa isa na pinagkalooban ng "espiritu ng propesiya" bilang kaloob. Ang kaloob na iyon ay sumasaklaw sa isang natatanging pagbubunyag ng Salita ng Diyos, at sumasaklaw din ito sa mga natatanging pagbubunyag na ipinararating sa propeta sa pamamagitan ng mga salita ni Cristo; (alinman tuwirang mula kay Cristo o sa pamamagitan ng kanyang mga kinatawang anghel) at ang kaloob ay sumasaklaw din sa katotohanang inihaharap sa pamamagitan ng daluyan ng mga panaginip at mga pangitain. Ang espiritu ng propesiya ay ang patotoo ni Cristo na ipinararating sa propeta at taglay nito ang gayunding awtoridad na para bang isang anghel o si Cristo ang bumigkas ng mga salitang iyon.

At ako'y nagpatirapa sa kanyang mga paa upang siya'y sambahin. At sinabi niya sa akin, Huwag mong gawin iyan: ako'y kapwa lingkod mo at ng iyong mga kapatid na nagtataglay ng patotoo ni Jesus: sambahin mo ang Diyos: sapagkat ang patotoo ni Jesus ay ang diwa ng

propesiya. Apocalipsis 19:10.

Ipinahayag ni Gabriel na siya ay kapuwa-lingkod na kasama ni Juan, at hindi siya nararapat sambahin. Ipinahayag din niya na ang "mga kapatid" na kinakatawan ni Juan ay "may taglay na patotoo ni Hesus", na siyang "espíritu ng propesiya". Ang "mga kapatid" na kinakatawan ni Juan ay ang isang daan at apatnapu't apat na libo, at ang mga kapatid ay pawang may "espíritu ng propesiya".

Nang kinaumagahan ay bumangon silang maaga at lumabas tungo sa ilang ng Tekoa; at samantalang sila'y lumalabas, tumayo si Jehosafat at nagsabi, Dinggin ninyo ako, O Juda, at kayong mga nananahan sa Jerusalem; manampalataya kayo sa Panginoon ninyong Diyos, at sa gayon ay kayo'y matatatag; manampalataya kayo sa kaniyang mga propeta, at sa gayon ay kayo'y magtatagumpay. 2 Cronica 20:20.

Sumampalataya kayo sa Panginoon ninyong Diyos, at kayo'y matatatag; maniwala kayo sa kaniyang mga propeta, at kayo'y sasagana.

Isaias 8:20. "Sa kautusan at sa patotoo; kung hindi sila magsalita ayon sa salitang ito, ito'y sapagkat walang liwanag sa kanila." Dalawang talata ang iniharap dito sa bayan ng Diyos: dalawang kondisyon para sa tagumpay. Ang kautusang sinalita mismo ni Jehova, at ang espíritu ng propesiya, ang dalawang pinagmumulan ng karunungan upang patnubayan ang Kaniyang bayan sa bawat karanasan. Deuteronomio 4:6. "Ito ang inyong karunungan at inyong kaunawaan sa paningin ng mga bansa, na magsasabi, Tunay na ang dakilang bansang ito ay isang bayan na marunong at may kaunawaan."

Ang Kautusan ng Diyos at ang Espiritu ng Propesiya ay magkatuwang upang gumabay at magbigay ng payo sa iglesia, at tuwing kinikilala ito ng iglesia sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang kautusan, ang Espiritu ng Propesiya ay isinusugo upang patnubayan ito sa landas ng katotohanan.

Apocalipsis 12:17. "At nagalit ang dragon sa babae, at umalis upang makipagdigma laban sa nalabi sa kaniyang binhi, na tumutupad sa mga utos ng Diyos, at may patotoo ni Jesucristo." Ang propesiyang ito ay malinaw na itinuturo na ang iglesiang nalabi ay kikilala sa Diyos sa kaniyang kautusan at magtataglay ng kaloob ng propesiya. Ang pagsunod sa kautusan ng Diyos, at ang espíritu ng propesiya, ang palaging nagtatangi sa tunay na bayan ng Diyos; at ang pagsubok ay karaniwang inilalapat sa kasalukuyang mga kapahayagan.

Sa panahon ni Jeremias, walang pagdududa ang bayan tungkol sa mensahe nina Moises, Elias, o Eliseo, ngunit kanilang pinag-alinlanganan at isinantabi ang mensaheng ipinadala ng Diyos kay Jeremias hanggang sa masayang ang bisa at kapangyarihan nito at wala nang lunas kundi ang dalhin sila ng Diyos sa pagkabahag.

Gayundin, noong mga araw ni Kristo, natutuhan na ng bayan na totoo ang mensahe ni Jeremias, at ipinaniwala nila sa kanilang sarili na kung sila'y nabuhay noong mga araw ng kanilang mga ama ay tinanggap sana nila ang kaniyang mensahe, ngunit kasabay nito ay tinatanggihan nila ang mensahe ni Kristo, na tungkol sa kaniya'y isinulat ng lahat ng mga propeta.

Nang lumitaw sa sanlibutan ang mensahe ng ikatlong anghel, na ang layunin ay ihayag sa iglesia ang kautusan ng Diyos sa kabuuan at kapangyarihan nito, ang kaloob ng propesiya ay agad ding muling ibinalik. Ang kaloob na ito ay gumanap ng isang lubhang mahalagang bahagi sa pagpapaunlad at pagsusulong ng mensaheng ito.

“Yamang may mga pagkakaiba ng pananaw na lumitaw hinggil sa mga pagpapakahulugan sa Banal na Kasulatan at sa mga pamamaraan ng gawain, na may tendensiyang yumanig sa pananampalataya ng mga sumasampalataya sa mensahe at maghatid sa di-pagkakaisa sa gawain, ang Espiritu ng Propesiya ay laging nagbigay-liwanag sa kalagayan. Palagi itong nagdulot ng pagkakaisa ng kaisipan at pagkakatugma ng pagkilos sa hanay ng mga mananampalataya. Sa bawat krisis na lumitaw sa pag-unlad ng mensahe at sa paglago ng gawain, yaong mga nanindigang matatag sa Kautusan ng Diyos at sa liwanag ng Espiritu ng Propesiya ay nagtagumpay, at sumulong ang gawain sa kanilang mga kamay.” Loma Linda Messages, 33, 34.

Ang aklat ni Joel ay tahasang tinukoy bilang “kasalukuyang katotohanan” sa Espiritu ng Propesiya, na ayon kay Juan sa aklat ng Apocalipsis ay ang patotoo ni Jesus. Ito rin ay tahasang pinagtitibay sa Salita ng Diyos. Kapwa ang Bibliya at ang Espiritu ng Propesiya ay tahasang inilalapat sa mga huling araw ang aklat ni Joel.

Bawat isa sa mga sinaunang propeta ay nagsalita hindi gaanong para sa kanilang sariling panahon kundi higit para sa atin, upang ang kanilang pagpopropesiya ay nananatiling may bisa para sa atin. 'Ngayon, ang lahat ng mga bagay na ito ay nangyari sa kanila bilang mga halimbawa; at ang mga ito ay nasulat para sa ating pagpapaalaala, na sa atin dumating ang mga wakas ng sanlibutan.' 1 Corinto 10:11. 'Hindi para sa kanilang sarili, kundi para sa atin nila ipinaglingkod ang mga bagay na ito, na ngayo'y iniulat sa inyo ng mga nangaral sa inyo ng ebanghelyo sa pamamagitan ng Espiritu Santo na ipinanaog mula sa langit; na ang mga bagay na ito'y ninanasa ng mga anghel na siyasatin.' 1 Pedro 1:12. ...

Naipon at pinagbuklod ng Biblia ang mga kayamanan nito para sa huling salinlahing ito. Ang lahat ng dakilang pangyayari at mga mapitagang gawa sa kasaysayan ng Lumang Tipan ay nauulit na noon pa, at patuloy na nauulit, sa iglesia sa mga huling araw na ito. Selected Messages, aklat 3, 338, 339.

Ang propesiya ni Joel ay “may bisa” “sa” “mga inabutan ng wakas ng sanlibutan.” Ang “may bisa” ay simpleng pagbibigay-diin na ang “kasalukuyang katotohanan” ay laging isang pagsubok, at ang mga nabibigo sa pagsubok ay kinakatawan ng mga gayong tauhang biblikal gaya ni Judas.

Sunod-sunod na aral ang bumagsak na hindi pinakinggan sa mga tainga ni Judas. Gaano karami ngayon ang sumusunod sa kaniyang mga yapak. Sa liwanag ng kautusan ng Diyos, nakikita ng mga taong makasarili ang kasamaan ng kanilang likas, ngunit nabibigo silang isagawa ang kinakailangang pagbabago, at nagpapatuloy sila mula sa isang kalagayan ng kasalanan tungo sa isa pa.

Ang mga aral ni Cristo ay naaangkop sa ating sariling panahon at salinlahi. Sinabi niya, "Ni hindi ko idinadalangin ang mga ito lamang, kundi pati ang mga sasampalataya sa akin sa

pamamagitan ng kanilang salita." Ang gayunding patotoo ay iniharap sa atin sa mga huling araw na ito, gaya ng iniharap kay Judas. Ang gayunding mga aral na nabigo niyang ilapat sa kanyang pamumuhay ay dumarating sa mga taong nakikinig, at gayunma'y nabibigo rin sa gayunding paraan, sapagkat hindi nila iniwaksi ang kanilang kasalanan. Review and Herald, March 17, 1891.

Si Juan, sa buong Aklat ng Apocalipsis, ay sumasagisag sa bayan ng Diyos sa mga huling araw; at sa kaniyang pagkakatapon sa Patmos ay kumakatawan siya sa mga inuusig sa krisis ng batas sa Linggo. Ipinahayag niya ang dahilan kung bakit siya ibinilanggo.

Akong si Juan, na kapatid din ninyo, at kasama ninyo sa kapighatian, at sa kaharian at pagtitiis ni Jesucristo, ay nasa pulo na tinatawag na Patmos, dahil sa salita ng Diyos at sa patotoo ni Jesucristo. Apocalipsis 1:9.

Si Juan ay inusig dahil sa Bibliya at sa Espiritu ng Propesiya. Bakit ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay inuusig dahil sa Espiritu ng Propesiya? Ang unang katotohanang tinutukoy ng propeta Joel ay ang apostasiya ng Iglesia Adventista del Séptimo Día. Nang itukoy ng apostol Pedro na ang Pentecostes ay katuparan ng aklat ni Joel, ginawa niya ito bilang tugon sa pag-atake ng mga Judio sa kapahayagan ng "mga wika." Ang mga Judio, na noon ay sumasagisag sa mga Adventista del Séptimo Día sa mga huling araw, ay iginigiit na si Pedro at ang mga nagpapahayag ng mensahe ay "lasing." Ang mga Adventista del Séptimo Día ay lalaban sa mensahe ng huling ulan gaya ng ginawa ng mga Judio sa kapanahunan ni Pedro. Gagawin nila ito sapagkat ang mga nagpapahayag ng "kasalukuyang katotohanan"—ang mensaheng pansubok ng huling ulan—ay nagtataglay ng "lumang" mga pundamental na katotohanan, sapagkat ang bagong katotohanan ay laging nakabatay sa lumang katotohanan. Nanawagan si Jeremias sa bayan ng Diyos, sa panahon ng huling ulan, na lumakad sa mga dating landas at makinig sa tunog ng pakakak ng bantay, ngunit tumanggi sila. Ang pundamental na "lumang" mensahe ng katotohanan ay kinakatawan sa paraang simboliko ng "pitong ulit" ng Levitico dalawampu't anim, na naglalahad ng ugnayang tipan sa mga tuntunin ng Sabat para sa lupain.

Nakita ko na ang iglesia sa pangalan lamang at ang mga Adventista sa pangalan lamang, gaya ni Judas, ay ipagkakanulo kami sa mga Katoliko upang makamit ang kanilang impluwensiya sa paglaban sa katotohanan. Ang mga banal noon ay magiging isang di-kilalang bayan, na kaunti ang pagkakakilala sa kanila ng mga Katoliko; ngunit ang mga iglesia at ang mga Adventista sa pangalan lamang na nakaaalam ng aming pananampalataya at mga kaugalian (sapagkat kinapopootan nila kami dahil sa Sabat, yamang hindi nila iyon mapabulaanan) ay pagtataksilan ang mga banal at isusumbong sila sa mga Katoliko bilang mga nagwawalang-bahala sa mga institusyon ng bayan; ibig sabihin, na kanilang ipinangingilin ang Sabat at hindi ipinangingilin ang Linggo.

Pagkatapos ay hinimok ng mga Katoliko ang mga Protestante na sumulong at maglabas ng isang kautusan na ang lahat ng hindi ipangilin ang unang araw ng sanlinggo, sa halip na ang ikapitong araw, ay papatayin. At ang mga Katoliko, na marami ang bilang, ay papanig sa mga Protestante. Ibibigay ng mga Katoliko ang kanilang kapangyarihan sa larawan ng hayop. At kikilos ang mga Protestante gaya ng pagkilos ng kanilang ina noong una upang lipulin ang mga

banal. Ngunit bago pa magkabisa ang kanilang kautusan, ang mga banal ay ililigtas ng Tinig ng Diyos. Spalding at Magan, 1, 2.

Sa makalawang pagkakataon, kinilala ni Sister White ang "nominal church" at ang "nominal Adventists," samantalang naglalarawan siya ng kaibhan sa pagitan ng dalawang "nominal na pangkat" at ng mga "Katoliko." Kinapootan ng "nominal church" at ng "nominal Adventists" yaong kinakatawan nina Pedro at Juan "dahil sa Sabat, sapagkat hindi nila iyon mapapabulaanan." Hindi "mapapabulaanan" ng "nominal church" at ng mga Katoliko ang katotohanan ng Sabat ng ikapitong araw, at hindi rin "mapapabulaanan" ng mga "nominal Adventists" ang "pitong panahon" ng Levitico dalawampu't anim, na siyang utos tungkol sa Sabat ng lupain. Hindi "mapapabulaanan" ng "nominal church" at ng mga Katoliko ang katunayang ang Sabat ng ikapitong araw ay isang "saligang" katotohanang biblikal, at hindi rin "mapapabulaanan" ng mga "nominal Adventists" ang katunayang ang "pitong panahon" ng Levitico dalawampu't anim ay isang "saligang" katotohanang Millerita.

Ang pagkakapiit ni Juan sa Patmos ay kumakatawan sa isandaan at apatnapu't apat na libo na pinaninindigan kapwa ang Bibliya at ang Espiritu ng Propesiya, at na partikular na inuusig mula sa labas hinggil sa Sabat ng ikapitong araw at inuusig mula sa loob hinggil sa Sabat ng ikapitong taon para sa lupain. Dahil dito, ang patotoo ni Juan tungkol sa dahilan kung bakit siya inuusig sa talatang siyam ay sinusundan ng Sabat sa talatang sampu at ng mensaheng mula sa nakaraan ("likuran") na nagmumula sa "malakas na tinig" na gaya ng isang "trompeta."

Ako si Juan, na kapatid ninyo rin, at kasama sa kapighatian at sa kaharian at pagtitiis ni Jesucristo, ay nasa pulo na tinatawag na Patmos, dahil sa salita ng Diyos at dahil sa patotoo ni Jesucristo. Ako ay nasa Espiritu sa araw ng Panginoon, at nakarinig ako sa aking likuran ng isang malakas na tinig, na gaya ng tunog ng pakakak. Pahayag 1:9, 10.

Si Juan ay kumakatawan sa mga nakarinig noong 9/11 ng tinig na parang trumpeta ng anghel ng Pahayag labing-walo, na nananawagan sa bayan ng Diyos na magbalik sa "mga dating landas" ni Jeremias. Ang malakas na tinig na iyon ay siya ring babala ng ikapitong trumpeta, na siya rin ang ikatlong aba.

Itinala ni Sister White na ang "Bibliya ay nagtipon at pinagbigkis ang mga kayamanan nito para sa huling salinlahing ito." Ang aklat ni Joel ay isa sa mga biblikal na "kayamanan" na siyang kasalukuyang katotohanan para sa "huling mga araw." Noong panahon ng Pentekostes, kinilala ni Pedro na ang aklat ni Joel ang siyang noon ay natutupad. Si Pedro, gaya ni Joel, ay hindi gaanong nagsalita para sa panahon ng Pentekostes kundi para sa ating "panahon." Ang panahon ng Pentekostes ay ang unang ulan para sa Dispensasyong Kristiyano. Ang Pentekostes ay nagmamarka ng pasimula ng Dispensasyong Kristiyano, at sa gayon, inilalarawan nito ang wakas ng Dispensasyong Kristiyano. Ang wakas ng Dispensasyong Kristiyano ay ang panahon ng huling ulan na ang huwaran nito ay ang Pentekostes. Si Pedro, kung gayon, ay isang sagisag ng bayan ng Diyos sa katapusan ng Dispensasyong Kristiyano na kumikilala sa katuparan ng pagbubuhos ng Banal na Espiritu sa pamamagitan ng paggamit sa aklat ni Joel upang gawin iyon.

Ngunit si Pedro, na tumindig kasama ang labing-isa, itinaas ang kaniyang tinig, at sinabi sa kanila, Mga lalaki ng Judea, at kayong lahat na tumatahan sa Jerusalem, malaman nawa ninyo ito, at pakinggan ninyo ang aking mga salita: Sapagkat ang mga ito ay hindi lasing, gaya ng inyong inaakala, yamang ikatlong oras pa lamang ng araw. Kundi ito ang sinalita sa pamamagitan ng propetang Joel; At mangyayari sa mga huling araw, sabi ng Diyos, Ibubuhos ko ang aking Espiritu sa lahat ng laman: at ang inyong mga anak na lalaki at ang inyong mga anak na babae ay magpapahayag ng propesiya, at ang inyong mga binata ay makakakita ng mga pangitain, at ang inyong mga matatandang lalaki ay mananaginip ng mga panaginip: At sa aking mga lingkod at sa aking mga alilang babae ay ibubuhos ko sa mga araw na iyon ang aking Espiritu; at sila'y magpapahayag ng propesiya: At magpapakita ako ng mga kababalaghan sa langit sa itaas, at mga tanda sa lupa sa ibaba; dugo, at apoy, at singaw ng usok: Ang araw ay magiging kadiliman, at ang buwan ay magiging dugo, bago dumating ang dakila at natatanging araw ng Panginoon: At mangyayari, na ang sinumang tumawag sa pangalan ng Panginoon ay maliligtas. Gawa 2:14-21.

Upang maging isang matagumpay na mag-aaral ng propesiya, kinakailangan ang isang matatag at tiyak na pagkaunawa na ang wakas ng sanlibutan ay inilalarawan "line upon line" sa loob ng makasaysayang salaysay ng Kasulatan. Kaakibat ng katotohanang ito ang pagkabatid na ang mismong mga propeta ay kumakatawan sa bayan ng Diyos sa mga huling araw. Itinatakda ni Joel ang kaniyang aklat sa mga huling araw, sapagkat ipinahahayag nito ang paglapit ng "araw ng Panginoon."

Hipan ninyo ang pakakak sa Sion, at magpatunog ng babala sa aking banal na bundok: manginig ang lahat ng nananahan sa lupain: sapagkat dumarating ang araw ng Panginoon, sapagkat malapit na. Joel 2:1.

Ang "trumpeta," bilang isang simbolo, bukod sa iba pang mga kahulugan, ay kumakatawan sa isang mensaheng babala. Bilang simbolo, maaaring katawanin ng trumpeta ang isang yugto ng panahon o isang tiyak na sandali, o kapwa—batay sa konteksto. Kinakatawan din ng trumpeta ang paghuhukom. Ang kapistahan ng mga trumpeta, sampung araw bago ang Araw ng Pagbabayad-sala, ay isang babala ng nalalapit na paghuhukom.

Ang "Araw ng Panginoon" ay kumakatawan alinman sa isang tiyak na punto sa panahon o sa isang yugto ng panahon, batay sa konteksto ng sipi kung saan ginagamit ang "Araw ng Panginoon." Ang "Araw ng Panginoon" ay maaaring maging sagisag ng pagpapatupad ng hatol na kinakatawan ng pitong huling salot, o maaari itong maging mismong pagpapatupad ng hatol sa katapusan ng sanlibong-taóng milenyo. Sa alinmang kaso, ang pakakak ay tumutukoy sa pagpapatupad ng hatol ng Diyos. Kaya, ang "Araw ng Panginoon" ay maaaring kumatawan sa punto kung saan ipinapataw ang parusa ng Diyos o sa yugto ng panahon kung kailan ipinapataw ang mga parusa ng Diyos.

Ang isang "trumpeta," gaya ng "araw ng Panginoon," ay maaaring kumatawan kapwa sa isang sandali at sa isang yugto ng panahon, gaya ng pinatutunayan ng mga makasaysayang sandali at yugto na kinakatawan ng pitong trumpeta sa Apocalipsis 8 at 9. Ang "araw ng Panginoon" na inilalarawan ni Joel sa pamamagitan ng "trumpeta" na hihipan ay kapwa isang sandali sa panahon at isang yugto ng panahon, na nagsisimula nang matapos ang paghatol sa mga patay at magsimula

ang paghatol sa mga buhay. Noong 9/11, hinipan ang isang trumpeta, na minarkahan ang pagdating ng paghatol sa mga buhay bilang isang sandali sa panahon, at gayundin ay minarkahan ang 9/11 bilang pasimula ng yugto ng paghatol sa mga buhay.

Kaya nga ngayon din, sabi ng Panginoon, magsibalik kayo sa akin nang buong puso, na may pag-aayuno, at pag-iyak, at pagluluksa: At hapakin ninyo ang inyong puso, at hindi ang inyong mga kasuotan, at magbalik-loob sa Panginoon ninyong Diyos: sapagkat siya'y mapagbiyaya at maawain, banayad sa galit, at sagana sa kagandahang-loob, at nagsisisi tungkol sa kasakunaan. Sino ang nakaaalam kung siya'y babalik at magsisisi, at mag-iiwan ng isang pagpapala sa kanyang likuran; maging isang handog na harina at isang handog na inumin para sa Panginoon ninyong Diyos? Hipan ninyo ang pakakak sa Sion, italaga ang isang ayuno, magpatawag ng banal na pagtitipon. Joel 2:12-15.

Ito ang ikalawang pagkakataon na iniutos ni Joel na hipan ang trompeta. Ang mga "trompeta" sa Joel ay kapwa nagsisilbing mga babala ng nalalapit na pagpapatupad ng hatol ng pitong huling salot, at nakapaloob sa konteksto ng panawagan ng Laodicea sa pagsisisi at ng napipintong pagsasara ng probasyon.

Humiyaw ka nang malakas, huwag kang magpigil, itaas mo ang iyong tinig na gaya ng pakakak, at ipahayag mo sa aking bayan ang kanilang pagsalangsang, at sa sambahayan ni Jacob ang kanilang mga kasalanan. Isaias 58:1.

Sina Isaias, Joel, Juan, at Pedro ay pawang kumakatawan sa isang daan at apatnapu't apat na libo ng mga huling araw, gayundin si Jeremias, na tumutukoy kung kailan hihipan ang trumpeta.

Ganito ang sabi ng Panginoon: Tumayo kayo sa mga daan, at masdan ninyo, at magtanong kayo tungkol sa mga dating landas, kung saan naroroon ang mabuting daan; at lumakad kayo roon, at makasusumpung kayo ng kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa. Ngunit sinabi nila, Hindi kami lalakad roon. Itinalaga ko rin sa inyo ang mga bantay, na nagsasabi, Makinig kayo sa tunog ng pakakak. Ngunit sinabi nila, Hindi kami makikinig. Jeremias 6:16, 17.

Sa mga huling araw na ito, noong 9/11, tumunog ang pakakak, at pagkatapos ay nagsimulang bumuhos ang huling ulan sa mga pumili ng mabuting daan at lumakad sa daang iyon. Noon bumaba ang anghel ng Apocalipsis labing-walo.

Ang huling ulan ay ibubuhos sa bayan ng Diyos. Isang makapangyarihang anghel ay bababa mula sa langit, at ang buong daigdig ay liliwanagan ng kanyang kaluwalhatian. Review and Herald, Abril 21, 1891.

Nang ibinagsak ang malalaking gusali ng New York noong 9/11, nanaog ang makapangyarihang anghel at nagsimulang bumuhos ang huling ulan.

Ngayo'y may lumalabas na balita na ipinahayag ko raw na ang New York ay wawalisin ng isang daluyong? Hindi ko kailanman ito sinabi. Sinabi ko, habang minamasdan ko ang malalaking gusaling itinatayo roon, palapag pagkatapos ng palapag, "Anong kakila-kilabot na mga tagpo ang magaganap kapag ang Panginoon ay babangon upang yanigin nang kakila-kilabot ang lupa! Kung magkagayon ay matutupad ang mga salita ng Pahayag 18:1-3."

Ang buong ikalabingwalong kabanata ng Pahayag ay isang babala tungkol sa darating sa lupa. Ngunit wala akong natatanging liwanag hinggil sa kung ano ang darating sa New York, maliban sa nalalaman kong darating ang araw na ang mga malalaking gusali roon ay ibabagsak sa pamamagitan ng pag-ikot at pagbabaligtad ng kapangyarihan ng Diyos. Mula sa liwanag na ibinigay sa akin, nalalaman kong ang pagkawasak ay nasa sanlibutan. Isang salita lamang mula sa Panginoon, isang dampi ng kanyang makapangyarihang kapangyarihan, at babagsak ang mga dambuhalang gusaling ito. Magaganap ang mga tagpong ang kakila-kilabot ay hindi natin maisapantaha. Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Noong 9/11, ang Huling Ulan ay nagsimulang umambon bilang pauna sa ganap na pagbubuhos nito sa panahon ng Batas sa Linggo.

"Ang dakilang gawain ng ebanghelyo ay hindi magwawakas na may mas kaunting kapahayagan ng kapangyarihan ng Diyos kaysa sa kapahayagang nagbukod-tangi sa pasimula nito. Ang mga propesiyang natupad sa pagbubuhos ng unang ulan sa pagbubukas ng ebanghelyo ay muling matutupad sa huling ulan sa pagtatapos nito. Narito ang 'mga panahon ng kaginawahahan' na inaasahan ng apostol na si Pedro nang kanyang sabihin: 'Magsisi nga kayo, at magbalik-loob, upang mapawi ang inyong mga kasalanan, kapag dumating ang mga panahon ng kaginawahahan mula sa harapan ng Panginoon; at susuguin Niya si Jesus.' Acts 3:19, 20." The Great Controversy, 611, 612.

Ang ganap na katuparan ng “mga panahon ng kaginawahahan” ay nagaganap kapag ang tao ay buhay, sapagkat ang babala ay “magsisi,” na hindi maisasagawa kung patay na ang isa. Dumarating ang “mga panahon ng kaginawahahan” kapag ang “mga kasalanan” ng mga nabubuhay na kaluluwa ay maaari pang “mapawi.” Nagsimula ang “mga panahon ng kaginawahahan” noong 9/11, at sa gayon ay tinutukoy nito ang pasimula ng paghuhukom sa mga buhay. Inuulit ang Pentecostes sa pagtatapos ng kapanahunan ng ebanghelyo. Nang dumating ang “mga panahon ng kaginawahahan,” nagsimulang maulit ang mga kaganapang isinagisag sa Pentecostes.

Hinihintay ko nang may masidhing pananabik ang panahong mauulit ang mga pangyayari sa araw ng Pentekostes, na may higit na kapangyarihan kaysa noong pagkakataong iyon. Sabi ni Juan, ‘Nakita ko ang isa pang anghel na bumababa mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay naliwanagan ng kanyang kaluwalhatian.’ Kung magkagayo’y, gaya noong panahon ng Pentekostes, maririnig ng mga tao ang katotohanang ipinapahayag sa kanila, bawat isa sa kanyang sariling wika.

Maaaring hiningahan ng Diyos ng panibagong buhay ang bawat kaluluwang taos-pusong nagnanais na paglingkuran Siya, at hipuin ang mga labi sa pamamagitan ng isang nagliliyab na baga mula sa dambana, at gawin silang matatas sa pagpuri sa Kanya. Libo-libong tinig ay mapupuspos ng kapangyarihang ipahayag ang mga kahanga-hangang katotohanan ng Salita ng Diyos. Ang pautal-utal na dila ay kakalagan, at ang mahiyain ay palalakasin upang magbigay ng matapang na patotoo sa katotohanan. Nawa’y tulongan ng Panginoon ang Kanyang bayan na linisin ang templo ng kaluluwa sa bawat karumihan, at panatilihin ang gayong malapit na kaugnayan sa Kanya upang sila’y maging kabahagi ng huling ulan kapag ito’y ibinuhos. Review and Herald, Hulyo 20, 1886.

Magpapatuloy tayo sa susunod na artikulo.

At ang anghel na nakikipag-usap sa akin ay muling pumarito at ginising ako, na gaya ng isang taong ginising mula sa kaniyang pagkakatulog; at sinabi niya sa akin, Ano ang nakikita mo? At sinabi ko, Tumingin ako, at narito, isang kandelerong pawang ginto, na may isang mangkok sa ibabaw nito, at ang pitong ilawan nito, at pitong tubo sa mga pitong ilawan, na nasa ibabaw nito: at dalawang punong olibo sa tabi nito, isa sa dakong kanan ng mangkok, at ang isa sa dakong kaliwa nito.

Kaya sumagot ako at nagsabi sa anghel na nakikipag-usap sa akin, Ano ang mga ito, panginoon ko? At sumagot ang anghel na nakikipag-usap sa akin at nagsabi sa akin, Hindi mo ba nalalaman kung ano ang mga ito? At sinabi ko, Hindi, panginoon ko.

Nang magkagayo'y siya'y sumagot at nagsalita sa akin, na sinasabi, Ito ang salita ng Panginoon kay Zerubabel, na nagsasabi, Hindi sa pamamagitan ng lakas, ni sa pamamagitan ng kapangyarihan, kundi sa pamamagitan ng aking Espiritu, sabi ng Panginoon ng mga hukbo. Zacarias 4:1-6.